

Arrest

nr. 262 021 van 11 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat V. PEHARPRE
Louisalaan 522/1
1050 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 oktober 2021 houdende de weigering van toegang aan de grens met terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2021 om 13u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. PEHARPRE en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 oktober 2021 komt de verzoeker, die de Kameroense nationaliteit heeft, aan op de luchthaven van Brussel nationaal, komende vanuit Doula (Ethiopië).

Op 4 oktober 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende de weigering van toegang aan de grens met terugdrijving (bijlage 11).

Deze beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving, is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 4 oktober 2021 en is gemotiveerd als volgt:

“Op 04 okt. 2021 om 13.00 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal werd door ondergetekende, H. F. INSPECTEUR de heer / mevrouw :

*naam S.Y.F. voornaam P.
geboren op (...) 1993 te F. geslacht (m/v) Mannelijk
die de volgende nationaliteit heeft Kameroen wonende te [...]
houder van het document Nationaal Paspoort van Kameroen nummer xxx.
afgegeven te Yaounde op : 11.01.2021*

*houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door Franse Ambassade te Yaounde
geldig van 19.09.201 tot 18.10.21
voor een duur van 30 dagen, met het oog op : [...]*

afkomstig uit Doula met SN383 op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

X(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart op doorreis te zijn naar Marseille voor medische consultatie. Betrokkene legt hiervoor een bevestiging afspraak voor waaruit blijkt dat de consultatie zal plaatsvinden op 07.10.2021. De echtheid van dit document kan niet bevestigd worden daar er geen antwoord wordt gegeven op de oproepen. Bovendien werd deze uitnodiging afgeleverd na afgifte van het visum wat betekent dat deze uitnodiging niet de reden was voor afgifte van het recente visum en zodoende niet als overtuigingsstuk kan functioneren op basis van dewelke het recente visum werd afgeleverd.

Betrokkene stelt dat hij zijn verblijf zal doorbrengen in hotel Du Sud Vieux Port in Marseille, deze reservatie wordt aangetoond aan de hand van een mail, na contactname met het hotel blijkt deze reservatie niet te bestaan.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. De eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde, aan de grens gelegen plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering tot schorsing van de terugdrijvingsmaatregel wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verweerder. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. De tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoeker beroept zich tevens op een manifeste beoordelingsfout.

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

“Attendu que l’obligation de motivation formelle des actes administratifs ainsi que les principes de bonne administration imposent non seulement que l’acte permette à son destinataire de connaître les motifs de droit et de fait à la base de la décision mais également que cette motivation soit complète et adéquate.

La motivation en l’espèce n’est nullement adéquate et l’acte attaqué indique :

« Betrokkene verklaart op doorreis te zijn naar Marseille voor medische consultatie. Betrokkene legt hiervoor een bevestiging afspraak voor waaruit blijkt dat de consultatie zal plaatsvinden op 07.10.2021. De echtheid kaan niet bevestigd worden daar er geen antwoord wordt gegeven op de oproepen. Bovendien werd deze uitnodiging afgeleverd na afgifte van het visum wat betekent dat deze uitnodiging niet de reden was voor de afgifte van het recente visum en zodoende niet als overtuigingstuk kan functioneren op basis van dewelke het recente visum was afgeleverd.

Betrokkene stelt dat hij zijn verblijf zal doorbrengen in hotel Du Sud Vieux Port in Marseille, deze reservatie wordt aangetoond aan de hand van een mail, na contactname met het hotel blijkt deze reservatie niet te bestaan.”

Le poste de frontière n’a certainement pas fait de réels démarches en voulant vérifier l’effectivité des réservations.

Le requérant s’est présenté à la frontière en produisant la preuve du rendez-vous médical, l’attestation du médecin et un document attestant de l’existence de la réservation. L’ensemble de ces documents démontraient à suffisance l’objet de la visite, le lieu où le requérant séjournerait. (Pièce 4)

Le conseil du requérant a pris contact avec le cabinet médical qui a directement confirmé tant par téléphone que par email l’existence du rendez-vous. (Pièce 5)

Ceux-ci étant compréhensif acceptent de reporter le rendez-vous à la semaine prochaine vu l’existence de la présente procédure. (Pièce 6).

Le conseil du requérant a également pris contact par téléphone avec l’hôtel via le numéro se trouve sur la réservation, qui ont immédiatement confirmé l’existence de la réservation en cours. (Pièce 7)

Le rendez-vous médical est postérieur à la délivrance du visa pour la seule et unique raison que le délai de traitement du visa à l'Ambassade du Cameroun avait pris un délai important et le requérant a été contraint de postposer le rendez-vous.

Le poste frontière motive sa décision en indiquant que l'authenticité du document ne peut être attesté d'authentique. Or il s'agit d'un rendez-vous confirmé par une plateforme internet, il est facile de vérifier si la plateforme existe et si la prise de rendez-vous en ligne existe. De plus le médecin a également fourni une attestation confirmant le rendez-vous. Le seul fait qu'un cabinet médical n'est pas joignable par téléphone n'implique pas qu'il s'agit d'un faux document, surtout pour un chirurgien qui a des interventions chirurgicales planifiées.

Aucun élément ne permettait de démontrer ou de supposer une quelconque falsification du document.

Il s'agit en l'espèce d'une méthode arbitraire et allant à contre-sens de l'objectif des visas court séjour.

Que la partie défenderesse ne respecte pas l'obligation de motivation formelle des actes administratifs ainsi que le principe de bonne administration."

2.2.2. De verzoeker maakt in de aanhef van het enig middel gewag van de schending van de artikelen 3 en 13 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest, doch hij laat na om te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing deze artikelen zou schenden.

Het enig middel is op dit punt op het eerste gezicht niet-ontvankelijk en dus niet ernstig.

2.2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde op uitdrukkelijke wijze toepassing maakt van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

(...)"

Door de uitdrukkelijke verwijzing naar de hierboven vermelde bepaling, is de eerste bestreden beslissing afdoende gemotiveerd in rechte. De bijlage 11 bevat voorts ook een duidelijke motivering in feite, met name dat de verzoeker verklaart op doorreis te zijn naar Marseille voor medische consultatie, dat hij hiervoor een bevestiging van een afspraak voorlegt waaruit blijkt dat de consultatie zal plaatsvinden op 7 oktober 2021, dat de echtheid van dit document niet kan bevestigd worden daar er geen antwoord wordt gegeven op de oproepen, dat deze uitnodiging bovendien werd afgeleverd na afgifte van het visum wat betekent dat deze uitnodiging niet de reden was voor afgifte van het recente visum en zodat zij niet als overtuigingstuk kan functioneren op basis van dewelke het recente visum werd afgeleverd. Tevens stelt de gemachtigde vast dat de verzoeker verklaart dat hij zijn verblijf zal doorbrengen in hotel

Du Sud Vieux Port in Marseille, dat hij een reservatie voorlegt aan de hand van een mail, doch dat na contactname met het hotel blijkt dat deze reservatie niet bestaat.

De betreffende motieven zijn duidelijk op de concrete situatie van de verzoeker toegespitst. Van een stereotiepe of gestandaardiseerde motivering is dan ook geen sprake. Aangezien de verzoeker de opgegeven motieven inhoudelijk betwist, is het meteen duidelijk dat aan de doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is voldaan.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ligt niet voor.

2.2.4. Met de inhoudelijke betwisting omtrent de in de bijlage 11 opgenomen motieven en met de verwijzing naar een manifeste beoordelingsfout, doelt de verzoeker in wezen op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad herhaalt vooreerst dat de gemachtigde de weigering van toegang aan de grens met terugdrijving in rechte heeft gemotiveerd door de toepassing van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dat de motivering in feite erin bestaat dat de verzoeker verklaart op doorreis te zijn naar Marseille voor medische consultatie, dat hij hiervoor een bevestiging van een afspraak voorlegt waaruit blijkt dat de consultatie zal plaatsvinden op 7 oktober 2021, dat de echtheid van dit document niet kan bevestigd worden daar er geen antwoord wordt gegeven op de oproepen, dat deze uitnodiging bovendien werd afgeleverd na afgifte van het visum wat betekent dat deze uitnodiging niet de reden was voor afgifte van het recente visum en zodat zij niet als overtuigingstuk kan functioneren op basis van dewelke het recente visum werd afgeleverd. Tevens stelt de gemachtigde vast dat de verzoeker verklaart dat hij zijn verblijf zal doorbrengen in hotel Du Sud Vieux Port in Marseille, dat hij een reservatie voorlegt aan de hand van een mail, doch dat na contactname met het hotel blijkt dat deze reservatie niet bestaat.

Wat de medische consultatie te Marseille betreft, betwist de verzoeker *in se* niet dat de afspraak voor deze consultatie dateert van ná de afgifte van het visum. Deze vaststelling vindt ook steun in de stukken van het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat het visum door de Franse ambassade te Yaounde werd afgeleverd op 13 juli 2021, terwijl het attest van Dr. R. uitdrukkelijk vermeldt dat het werd afgeleverd te Marseille op 30 september 2021, voor een afspraak op 7 oktober 2021. De verzoeker betoogt echter dat dit enkel en alleen te wijten is aan het feit dat de visumaanvraag bij de ambassade te Kameroen te lang heeft aangesleept waardoor de verzoeker zijn medische afspraak diende uit te stellen (*“Le rendez-vous médical est postérieur à la délivrance du visa pour la seule et unique raison que le délai de traitement du visa à l’Ambassade du Cameroun avait pris un délai important et le requérant a été contraint de postposer le rendez-vous”*). Deze argumentatie wordt echter door geen enkel begin van bewijs ondersteund en bovendien is zij in strijd met de stukken van het administratief dossier. Uit het verslag van hoofdinspecteur K. H. van de afdeling grenscontrole van de Nationale Luchthaven en uit de raadpleging van BELVIS blijkt immers dat de verzoeker het thans voorliggende visum had bekommen met

het oog op een afspraak bij een arts te Rennes, waarna de verzoeker op 24 september 2021 aan grensdoorlaatpost van de luchthaven te Parijs Roissy door de Franse autoriteiten de toegang werd geweigerd en werd teruggebracht naar Kameroen, om vervolgens op 4 oktober 2021 aan te komen op de luchthaven te Brussel Nationaal en hij hierbij plots over een uitnodiging bij een andere arts te Marseille beschikt. Hoofdinspecteur K. H. geeft in zijn verslag tevens aan dat hij het op het attest vermelde telefoonnummer van het kabinet van Dr. R. te Marseille veelvuldig heeft gebeld, doch dat hij steeds een voicemailbericht te horen kreeg zodat het niet kan bevestigd worden of de verzoeker daadwerkelijk een afspraak heeft met de desbetreffende geneesheer. Ter terechtzitting brengt de advocaat van de verzoeker nog een andere argumentatie naar voor als waarom de verzoeker thans geen afspraak meer heeft bij de arts te Rennes maar wel bij Dr. R. te Marseille, doch het is het verzoekschrift dat de grenzen van de rechtsstrijd bepaalt en in dit verzoekschrift heeft de verzoeker te kennen gegeven dat de enige en enkele reden voor de latere afspraak bij Dr. R. te Marseille de te lange behandelingsduur van zijn visumaanvraag op de ambassade te Kameroen is. De andere verklaringen die pas ter terechtzitting naar voor worden gebracht, kunnen dan ook niet worden aangenomen.

Bij het verzoekschrift voegt de verzoeker niet enkel het reeds aan de grensdoorlaatpost voorgelegde attest van Dr. R. van 30 september 2021 met bevestiging van de afspraak op 7 oktober 2021, maar ook een afprint van deze afspraak via het internet (Doctolib), en een e-mailbericht van het e-mailadres 429paradis@gmail.com waarin het secretariaat bevestigt dat de verzoeker op 7 oktober 2021 een afspraak had met Dr. R. Deze stukken kunnen de vaststellingen in de bestreden beslissing niet onderuit halen. De gemachtigde heeft zich immers niet beperkt tot de vaststelling dat de echtheid van dit document niet kan bevestigd worden, maar hij heeft hieromtrent tevens op duidelijke wijze gemotiveerd dat deze afspraak werd afgeleverd na afgifte van het visum wat betekent dat deze uitnodiging niet de reden was voor afgifte van het recente visum en zodat zij niet als overtuigingsstuk kan functioneren op basis van dewelke het recente visum werd afgeleverd. Het determinerend motief als waarom de afspraak bij Dr. R. op 7 oktober 2021 niet als overtuigingsstuk met betrekking tot het reismotief werd aanvaard, betreft dan ook het gegeven dat de afspraak dateert van na de afgifte van het visum. Dit determinerend motief wordt door de thans voorgelegde stukken niet weerlegd. Ook met het nieuwe attest van Dr. R. van 6 oktober 2021, waarin wordt gesteld dat de verzoeker op 12 oktober 2021 een afspraak heeft, kan geen rekening gehouden worden. Hiermee wordt immers evenmin weerlegd dat de aan de grens voorgelegde afspraak van 7 oktober 2021 dateert van na de afgifte van het visum en bovendien werd dit nieuwe attest opgesteld op 6 oktober 2021 en dateert het dus van na het treffen van de bestreden beslissing.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de vaststellingen van de gemachtigde steun vinden in de stukken van het administratief dossier. De verzoeker toont met zijn vage betoog en met de stukken die hij thans bijbrengt, niet aan dat de gemachtigde kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld door de voorlegde afspraak bij Dr. R. op 7 oktober 2021 niet in aanmerking te nemen als een overtuigingsstuk dat het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kan staven.

Wat de hotelreservatie betreft, voegt de verzoeker bij het verzoekschrift opnieuw een kopie van de stukken die hij reeds aan de grensdoorlaatpost voorlegde alsook een nieuw e-mailbericht dat op 5 oktober 2021 werd verstuurd vanuit het e-mailadres hoteldusud.resa@gmail.com met de volgende mededeling: *“Suite à votre mail, je me permets par la présente de vous confirmer que Monsieur Y.F.P.S. a réservé une chambre double dans notre Hotel pour la nuit du 04/10/21 au 14/10/21”*. In zijn verslag van 4 oktober 2021 meldt hoofdinspecteur K.H. evenwel dat er van deze reservatie geen spoor meer bleek te zijn toen hij dit hotel telefonisch contacteerde. Uit het aan de grens voorgelegde mailbericht (met de bevestiging van de hotelreservatie in bijlage) blijkt voorts dat er nog niets betaald werd voor de voorziene tien overnachtingen en bovendien wordt bij de contactgegevens van het betrokken hotel in diezelfde hotelreservatie ook een ander emailadres vermeld, met name resa.hds2020@gmail.com. Het emailbericht van 5 oktober 2021 bevat verder ook enkel de vermelding dat de verzoeker een kamer gereserveerd heeft voor de nachten van 4 tot 14 oktober, doch er wordt geen enkel uitsluitel gegeven over het actuele bestaan van deze niet-betaalde hotelreservatie. Het thans voorgelegde e-mailbericht van 5 oktober 2021 (inventaris verzoekschrift, stuk 7) bevat dan ook geen andere informatie dan de reeds aan de grensdoorlaatpost voorgelegde hotelreservatie. De verzoeker toont met dit nieuwe emailbericht dan ook niet aan dat de vaststellingen van hoofdinspecteur K. H. niet met de werkelijkheid overeenstemmen. In elk geval blijkt dat de gemachtigde, op het moment dat hij de bestreden beslissing nam, in overeenstemming met de toen in het dossier voorliggende gegevens heeft vastgesteld dat de verzoeker verklaart dat hij zijn verblijf zal doorbrengen in hotel Du Sud Vieux Port in Marseille, dat deze reservatie wordt aangetoond aan de hand van een mail, doch dat deze reservatie na contactname met het hotel niet blijkt te bestaan.

De Raad is *prima facie* van oordeel dat de gemachtigde, op basis van het geheel van de in opgenomen motieven, in redelijkheid en met inachtneming van de voorliggende feiten tot de conclusie is gekomen dat de verzoeker niet in het bezit was van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven.

Er dient in elk geval te worden vastgesteld dat de verzoeker op het eerste gezicht niet heeft aangetoond dat de motieven van de bestreden beslissing zouden wijzen op een onzorgvuldige feitenvinding of een onaanvaardbare motivering. Het betoog van de verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt in het kader van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond. Een manifeste beoordelingsfout evenmin.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het enig middel op het eerste gezicht niet gegrond en dus niet ernstig is.

2.3. De verzoeker heeft geen ernstig middel aangevoerd.

Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE